

Dosarul nr. 1ra-130/2021
(1ra-1817/2020)

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Veronica Pascal în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2020, în cauza penală, în privința lui

Țurcan Victor XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 08.08.2019 până la 19.11.2019;

Instanța de apel de la 12.12.2019 până la 01.07.2020;

Instanța de recurs de la 12.08.2020 până la 13.01.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 19 noiembrie 2019 prin care a fost recunoscut culpabil și condamnat pe art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, fără amendă, dintre care 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar termenul rămas de un 1 an și 6 luni cu suspendare condiționată conform art. 90¹ alin. (1) Cod penal pentru perioada de probațiune de 1 an, calcularea termenului din data pronunțării sentinței - 19 noiembrie 2019 cu includerea în el a perioadei arestului la domiciliu din 08 iulie 2019-02 octombrie 2019.

Prin sentință fiind admisă acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate Ivan Dracenco în cuantum de 3 000 lei și Efrosinia Dracenco în cuantum de 2 000 lei, precum și cheltuielile judiciare în sumă de 256 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 08 iulie 2019, în jurul orei 14:00, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică avansată în localitatea XXXXX, intenționat, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane din interes material, în timp ce se afla în gospodăria lui Ivan Dracenco din aceeași localitate, prin aplicarea violenței nepericuloasă pentru viața sau sănătatea acestui și a soției lui Efrosinia Dracenco, a pătruns în locuința lor, de unde deschis a sustras mijloace

bănești în sumă de 1 000 lei, cauzându-i Efrosiniei Dracenco daună materială în proporții considerabile, precum și vătămări corporale descrise în raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 201929P0437 din 10.07.2019, în formă de echimoze periorbital bilateral cu hemoragie în scleră pe dreapta și excoriație pe gât lateral stânga, produse prin mecanism de lovire și fricțiune cu obiect contondent, posibil la 08.07.2019 calificându-se ca vătămare corporală neînsemnată, și lui Ivan Dracenco potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 201929P0438 din 10.07.2019, echimoză pe gât treimea medie fețele laterale, produsă prin mecanism de lovire cu obiect contondent, posibil la 08.07.2019 calificându-se ca vătămare corporală neînsemnată, acțiuni încadrate la art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, cu calificativele jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2.1. Inculpatul Țurcan Victor a declarat că nu solicită administrarea de noi probe și personal, prin înscris autentic semnat de el, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor acumulate la etapa urmăririi penale.

3. Nefiind de acord cu decizia pronunțată de către instanța de fond a declarat apel avocata Anna Berezovschi în numele inculpatului și ultimul prin care au solicitat pronunțarea unei decizii prin care inculpatului să îi fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate conform dispozițiilor art. 90 Cod penal, ținând-se cont de cumulul circumstanțelor atenuante cum ar fi: *recunoașterea vinovăției și căința sinceră, aflarea la întreținerea sa a concubinei și cei cinci copii minori, ce necesită sprijinul și ajutorul său, fiind de acord cu achitarea prejudiciului cauzat părților vătămate.*

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2020, apelurile declarate de către avocata Anna Berezovschi în numele inculpatului și ultimul au fost respinse ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a indicat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a conchis că fiind corectă situație de fapt reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Respectiv, preluând în tot constatările instanței de fond referitor la vinovăția inculpatului, instanța de apel subliniat că sentința a fost atacată doar în partea stabilirii pedepsei care apărarea o consideră prea aspră.

Astfel, deliberând asupra categoriei și termenului pedepsei aplicate inculpatului, reieșind din cerințele apelanților de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a reținut, caracterul motivat a constatărilor instanței cu acordarea deplinei eficiențe dispozițiilor art. 61 Cod penal ce se referă la scopul ei de restabilire a echității sociale prin satisfacție efectivă a părților vătămate împotriva actelor ilegale a făptuitorului și restabilirea credibilității justițiabilului în actul de justiție; ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, stabilite la art. 75 Cod penal cum ar fi: personalitatea inculpatului care a mai comis fapte antisociale, nefiind la prima abatere de lege, ne îndreptățind încrederea ce i s-a acordat prin precedentele condamnări, chiar dacă antecedentele penale sunt stinse (f.d. 105-106; 109; 112; 116-118; 119), continuând activitatea criminală prin comiterea altor fapte prejudiciabile aducând atingere patrimoniului persoanei, inclusiv cu aplicarea violenței în privința părților vătămate, ceea ce-i denotă caracterul criminal stabil, cu o caracteristică negativă a personalității de către administrația publică locală, dat fiind ne dorința de sta pe calea corijării și de a se ocupa de munci social-utile, ce iar asigura surse de venit, făcând abuz de băuturi alcoolice.

Respectiv, în speță se atestă caracterul proporțional al pedepsei numite în raport cu fapta comisă și personalitatea inculpatului, fapt pentru care instanța de apel a respins aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or, recunoașterea vinovăției prin acceptarea probatoriului administrat pe caz, manifestarea unei căințe sincere, au constituit temei pentru aplicarea dispozițiilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, asigurând reducerea cu 1/3 a limitelor pedepsei penale, ceea ce face imposibilă invocarea acestor circumstanțe ca temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, pentru a nu le admite „*dubla valență*”, comportamentul manifestat de el după precedentele condamnări în care și-a continuat activitatea criminală, ne acordându-i credibilitate în reeducare și sincera intenție de a nu mai sta pe cale criminală, pentru prevenirea cărei, el urmează în temeiul art. 90¹ Cod penal să-și execute o parte din termenul pedepsei în penitenciar, iar restul fiind suspendat pe o perioadă de probațiune.

De rând cu aceasta, instanța de apel a menționat că pretinsa întreținere a cinci copii minor și concubinei sale neîncadrată în câmpul munci, manifestarea consimțământului de a achita prejudiciul cauzat prin infracțiune, care de altfel este o obligație pe care o are față de părțile vătămate în vederea restabilirii echității sociale și a echilibrului dintre faptele comise și urmările survenite, în raport cu fapta comisă de inculpat, nu constituie temei de atenuare a pedepsei penale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu apel de către avocatul Veronica Pascal în numele inculpatului care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură

penală solicită casarea deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea celor solicitate avocata susține dezacordul cu pedeapsa aplicată considerând ca este una prea aspră, iar decizia este una nemotivată în această parte, or, la stabilirea pedepsei instanța de apel urma să ia în calcul că este unicul întreținător al familiei, are 5 copii minori și bunica de 95 de ani la întreținere, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu prezintă pericol pentru societate.

De asemenea, avocata menționează că, instanța de apel la pronunțarea deciziei urma să ia în calcul circumstanțele atenuante cum ar fi: *participarea activă la descoperirea infracțiunii și căința sinceră*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Victor Țurcan și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs reține că, instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de motivul inculpatului, de persoana acestuia care a comis pentru prima dată o infracțiune, a recunoscut vina și se căiește sincer, corect a conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse sub formă de 3 ani și 6 luni închisoare, fără amendă, dintre care 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar termenul rămas de un 1 an și 6 luni cu suspendare condiționată a executării pedepsei conform art. 90¹ alin. (1) Cod penal pentru o perioadă de probațiune de 1 an.

Colegiul penal reamintește că, stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

De asemenea, Colegiul penal indică că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Totodată, Colegiul penal menționează că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că, scopul pedepsei poate fi atins cu sau fără executarea efectivă a acesteia, or, conform prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând neapărat în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv, întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Mai mult decât atât, Colegiul penal susține poziția instanței de apel care în partea descriptivă a deciziei motivat a indicat de ce aplicarea unei pedepse neprivativă de libertate nu va atinge scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal, și anume „(...) *personalitatea inculpatului care a mai comis fapte antisociale, nefiind la prima abatere de lege, neîndreptățind încrederea ce i s-a acordat prin precedentele condamnări, chiar dacă antecedentele penale sunt stinse (f.d. 105-106; 109; 112; 116-118; 119), continuând activitatea criminală prin comiterea altor fapte prejudiciabile aducând atingere patrimoniului persoanei, inclusiv cu aplicarea violenței în privința părților vătămate, ceea ce-i denotă caracterul criminal stabil, cu o caracteristică negativă a personalității de către administrația publică locală, dat fiind ne dorința de sta pe calea corijării și de a se ocupa de munci social-utile, ce iar asigură surse de venit, făcând abuz de băuturi alcoolice*” (vezi pct. 4.1. din prezenta decizie).

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa aplicată inculpatului care este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Mai mult decât atât, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent precum că, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, temei incident pct. 6) al alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, și anume, prin faptul că motivarea deciziei este una neclară în partea stabilirii pedepsei penale, Colegiul penal îl respinge ca fiind neîntemeiat, or, ținând cont de cele menționate mai sus este cert că instanțele ierarhic inferioare au indicat cu suficientă claritate motivele pe care și-au întemeiat deciziile, respectând principiile unui proces echitabil.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că nu s-au comis erorile de drept prevăzută în pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care face referință recurentul, deci nu persistă temei de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind în conformitate cu legea și în limitele acesteia, decizia fiind una motivată din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Veronica Pascal în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Țurcan Victor XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral *10 februarie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan